

IK GA OP VAKANTIE EN NEEM MEE...

MIJN FAMILIE

Als volwassene vakantieviereu met je vader, moeder, zus of broer? Daar loopt niet iedereen warm voor. Deze vrouwen zijn juist heel blij met hun familievakantietraditie. "Onze band is erdoor versterkt."

Interviews CHRISTIEN JANSEN *Foto's* PRIVÉBEZIT

V.l.n.r.: Erika, Annet, Caroline, Elies

“ONZE ZUSSENBAND IS NOG STEVIGER GEWORDEN DOOR DIE VAKANTIES”

Toen Caroline Arps (52) en haar drie zussen Annet (57), Erika (55) en Elies (50) in 1986 met z'n vieren drie weken naar Spanje gingen, wisten ze: dit blijven we doen.

“Als ik terugdenk aan die vakantie van 1986, hoor ik in mijn hoofd direct het nummer *We are going on a summer holiday* van MC Miker G & dj Sven. Dan zie ik ons in de disco weer dansen op dat nummer, in onze tuinbroeken. We hadden zelfs een speciaal dansje, haha. Elies was 16, ik 17 en Erika en Annet waren 21 en 22. We waren met de bus naar Blanes gegaan, aan de Costa Brava, waar we op een camping stonden. Het was drie weken feest met alleen maar zon, zee, disco en drank. Verder hebben we niets gedaan, geen museum vanbinnen gezien. In onze twee tenten heerste een onwaarschijnlijke chaos en als we 's ochtends de tent uit kwamen, dan lagen buiten, vóór onze tent, vaak jongens te slapen. Niet dat we daar iets mee deden, als ik één keer gezoend heb, dan is het veel. We hadden een weekbudget van driehonderd gulden. Omdat Elies en ik nog thuis woonden, hadden mijn ouders voor Elies en mij betaald. Erika en Annet betaalden het zelf. Wel had ik voor vertrek nog een paar weken bij een pizzatent gewerkt om extra zakgeld te hebben. Elke week haalden we de driehonderd gulden op met een post-

bankwissel. Dan stonden we uren in de rij in de brandende zon om dat geld op te nemen. We dronken de goedkoopste wijn uit pakken, aten vaak brood met een salade, een blikje tonijn en mayonaise, soms soep. Een enkele keer gingen we uit eten, Annet en Erika bepaalden of dat kon, Elies en ik waren immers de ‘kleintjes’ – zoals we trouwens nog steeds genoemd worden.”

“Ik zie ons nog in de disco dansen in onze tuinbroeken”

FLAUWE HUMOR

“We zijn nu meer dan dertig jaar verder en nog steeds proberen we eens per jaar met z'n vieren op vakantie te gaan. De laatste paar jaren in Dalfsen, in het vakantiehuisje van mijn ex. De rolverdeling van toen is er niet meer, wat wel bleef is dat de een wat meegaander is en de ander wat dominantier. We waren altijd al heel hecht, zeker sinds het overlijden van onze vader, maar ik ben ervan overtuigd dat onze

band nog verder verstevigd is door die vakanties. Daardoor is er een soort bestendigheid gekomen. We zijn allemaal wat rustiger geworden en de gesprekken gaan dieper, wat heel waardevol is. Wat onveranderd is gebleven, is onze enorm flauwe humor: we kunnen nu nog lachen om de grappen die we in 1986 hebben uitgehaald. De geplande volgende vakantie met z'n viertjes is van de baan; Erika is eind november overleden aan de gevolgen van borstkanker. Toen we vijf weken daarvoor het verschrikkelijke nieuws kregen dat ze ongeneeslijk ziek was, zijn we direct bij elkaar gekomen. En zelfs toen, hoewel we zó verdrietig waren en veel hebben gehuild, hebben we óók weer heel erg gelachen. Het is vreselijk dat we nooit meer met z'n vieren op vakantie zullen gaan, maar we hebben allemaal zulke geweldige herinneringen – die neemt niemand ons meer af. Wat wij samen hadden, hebben en met elkaar beleefden, dat is echt een van de mooiste cadeaus uit mijn leven. Ik voel me bevoorrecht dat wij met elkaar zijn opgegroeid en meegegroeid. Dat is met niets te vergelijken.”